LEUVENSE TONEELPRIJZEN - 2024-2025

ALGEMEEN VERSLAG

1. Murder on the Orient Express	**Trivial Muffins**

Tekst: Agatha Christie
Regie: Bart Rasschaert
Speeldata: 11, 12, 13, 17, 22, 23 oktober 2024

Trivial Muffins brengt een sfeervolle en zorgvuldig uitgevoerde productie. De keuze voor dit successtuk van Agatha Christie past uitstekend bij het klassieke repertoire van Trivial Muffins.

De regie blijft trouw aan de oorspronkelijke vormgeving en besteedt aandacht aan details, zoals de correcte uitvoering van de verschillende regionale taalaccenten. Meer focus op inleving had het emotionele nog kunnen versterken. Hoewel het geheel een klassieke en wat brave uitstraling heeft, blijft het stuk boeien door het spannende verhaal. De geluidseffecten en muziek zijn zorgvuldig gekozen. Een nog meer volgehouden inzet hiervan, gecombineerd met een sterkere uitwerking van de spanning, zou de productie krachtiger gemaakt hebben.

Niet alle acteurs slagen erin de iconische personages van Agatha Christie in al hun nuance neer te zetten, maar alle acteurs zijn goed verstaanbaar en blinken uit in tekstkennis. Vooral de rol van de meid (Selinde Smets) en die van de moordenaar Ratchett (Ben Verhaegen) worden overtuigend neergezet. Annelies Raes voegt met haar flamboyante momenten en zang extra kleur toe aan de voorstelling.

Enkele elementen, zoals de hedendaagse schoenen, het ontbreken van visuele verwijzingen naar de koude weersomstandigheden buiten de trein en de ‘plastic’ reflectie op de ramen bij bepaalde belichting, verzwakken het totaalbeeld maar de trein wordt mooi gesuggereerd en het decor roept de luxueuze jaren '30 overtuigend op.

2. Pekel en haring	**Together on stage**

Tekst: Ivo Maes
Regie: Lieze Schaeken en Noor Gorissen
Speeldata: 8 en 9 november 2024

Pekel en Haring is een klucht met weinig subtiele humor en doorspekt met clichés en blijkt minder geschikt voor een jonge, onervaren cast. Het plezier en enthousiasme van regisseurs, acteurs en vooral vrienden en familie als publiek zorgen wel voor een hartelijke sfeer.

Ook bij de regie is het aspect plezier maken duidelijk belangrijker dan originaliteit of subtiliteit. Sterke regievondsten ontbreken en er wordt weinig aandacht besteed aan beweging, spanningsopbouw en timing. Het genre vraagt om onverwachte wendingen en humor, maar deze blijven uit.

De acteurs spelen met veel enthousiasme en spelplezier, wat een positief en energiek element aan de voorstelling geeft. Tekstkennis en verstaanbaarheid zijn over het algemeen goed. Er zit duidelijk potentieel en talent in de groep, maar de spelers missen vaardigheden om de personages beter uit te werken.

Het decor en de techniek zijn functioneel.

3. Four drags and a funeral	**Spot on**

Tekst: Jos Ahlers
Regie: Benjamin Laureys en Kevin Coomans
Speeldata: 14, 15, 16 en 30 november, 7 december 2024

Zie ook het verslag van de nominaties voor het Fiere-Margrietjuweel.

De keuze voor dit stuk blijkt een schot in de roos en sluit perfect aan bij de thematiek van LGBTQ-acceptatie en -trots. Het showelement met dragqueens, extravagante kostuums, dans en humor zorgt voor een energieke en gemoedelijke avond, waarbij menselijke warmte en vriendschap centraal staan.

De regisseur zorgt voor een luchtige voorstelling, met veel aandacht voor kostuums, beweging en interactie met het publiek. De regie is opvallend humoristisch, met energieke choreografieën, meeslepende muziek en speelse bingo-intermezzo's. Hoewel het verhaal niet erg diep gaat en het tempo af en toe wat vertraagt, worden de extreme personages knap uitgewerkt. Het drag-thema wordt warm en respectvol benaderd.

De vier dragqueens maken een sterke indruk en zorgen met overtuiging voor veel humor. Sven Spreutels *(nominatie Fiere-Margrietjuweel)* in de rol van Karma biedt een expressief spel met menselijke diepgang achter de glamour. Stijn De Wever in de rol van Baby is ontwapenend grappig naïef. De steeds meer dronken wordende Johan Wouters, alias Jacky, is hilarisch. Ze bouwt haar rol mooi op en blijft die volhouden. Koen Van Nylen brengt erg geloofwaardig en grappig de wat oudere en wijzere Annie. De komische timing van de vier, hun lichaamstaal en interactie met het publiek is geweldig. Alle acteurs zijn verstaanbaar, hebben een goede dictie en weten hun personage meer te geven dan enkel een extravagante buitenkant.

De kostuums, grime en uitbundige kapsels zijn uitermate verzorgd. Enkele verrassende decorelementen — zoals een verborgen mini-bingo-casino achter een religieus beeld — zorgen voor extra verwondering en dynamiek. *(Toneelgroep Spot On krijgt een "Speciale Vermelding" voor de kapsels en grime in deze productie.)*

De belichting is prachtig, met projecties die de scènes smaakvol en perfect getimed versterken. Hoogtepunt is het glasraam met de onverwachte "levende" Maria, die voor een geniale en sfeervolle afsluiter zorgt. De muziek is perfect gekozen al wordt ze af en toe te bruusk afgebroken. Een erg verzorgde technische ondersteuning tilt de voorstelling naar een hoger niveau.

4. Het geluid van zwetende Chinezen	**Kindertheater Stekelbaars**

Tekst: Bart Spaey
Regie: Carmen De Keyser
Speeldata: 23 en 24 november 2024

Het idee om bekende sprookjes in een alternatief jasje te steken is doorgaans geschikt voor een jonge bende, mits een creatieve regie. Deze regie is weinig origineel en te vrijblijvend. Het is vooral een verkeersregie om de jongeren door het stuk te loodsen. De dubbele bodems ontgaan de jonge spelers, en kansen om deze aan te passen en aldus het stuk levendiger, scherper en sprankelender te maken worden niet aangegrepen. Een begeesterde acteurs- en bewegingsregie ontbreekt.

De jonge spelers tonen enthousiasme en potentieel, met Lars Capiau als opvallend talent in de rol van de regisseur: mooie zegging, gepaste lichaamstaal, overtuigend en vol zelfvertrouwen. Over het algemeen is de tekstkennis goed en zijn de meeste acteurs verstaanbaar, maar er is weinig aandacht voor articulatie, expressie en samenspel. Hierdoor gaan grappen soms verloren en blijft het spel vaak aan de oppervlakte.

Het decor is eenvoudig en past bij het stuk. Het op- en afrijden van enkele decorstukken is overbodig en vertraagt het spel, maar de kostumering en rekwisieten, al dan niet uit de kelder opgediept, zijn adequaat samengesteld en tonen het werk van de ploeg achter de schermen.

De techniek is functioneel en in overeenstemming met de plot.

5. Valstrik voor een man alleen	**Toneel4**

Tekst: Robert Thomas
Regie: Marie Goossens
Speeldata: 28, 29 en 30 november 2024

Het kan gevaarlijk zijn om terug te grijpen naar een stuk dat 50 jaar geleden ook werd opgevoerd (door Toneel4), maar als het lukt is het plezier meer dan dubbel. Ondanks de leeftijd van het stuk blijft het boeien door een sterke plot en knappe opbouw. Het verrassende einde, en de mengeling van thriller- en komedie-elementen, zorgen voor schwung, extra amusement en een fijn tempo.

De regie toont een duidelijke visie, met een sterk tempo en gevoel voor humor en timing die perfect passen bij een komische thriller. Het verhaal wordt goed uitgewerkt en vormgegeven. De zeer aanwezige bewegings- en spelregie zorgt voor een vloeiend verhaal en houdt de spanningslijn vast. De verrassende ontknoping maakt het geheel compleet.

De cast levert een sterk, homogeen spel. De regie zorgt voor een vlot en soepel samenspel. De subtiele onthulling dat sommige personages niet zijn wie ze lijken, vergroot het verrassingseffect. De acteurs spelen op de rand van karikatuur zonder te overdrijven, wat de humor versterkt en de thriller-elementen tot het einde in stand houdt. Inleving, tekstbeheersing, verstaanbaarheid en taalgebruik zijn bij alle acteurs heel goed.

Met enkele doorgezaagde boomstronken, een poster als achterwand en een paar meubels wordt een sfeervol decor gecreëerd. Zonder overdaad of afgewerkte panelen, wordt de

authentieke uitstraling van een chalet opgewekt. De kostumering sluit hier prima bij aan, met oog voor detail. De rekwisieten dragen subtiel bij aan het warme, gezellige chaletgevoel.

Zowel geluid als belichting verdienen een pluim. De zorgvuldig gekozen kleurintensiteit geeft de chalet een warme, uitnodigende gloed en sluit perfect aan op de verschillende sfeerwissels. De mooi gekozen en getimede (achtergrond)muziek klinkt gepast en voegt extra diepgang toe.

6. Vijf lesbiennes eten een quiche	**Toneel Heverlee**

Tekst: Evan Linder en Andrew Hobgood
Regie: Jan Sprengers
Speeldata: 29 en 30 november, 6 en 7 december 2024

Zie ook het verslag van de nominaties voor het Fiere-Margrietjuweel.

Deze komedie vol fijne humor bevat een luchtige knipoog naar de jaren vijftig. Vijf lesbiennes verheffen hun liefde voor quiche en eieren tot het hoogste goed. De onderliggende thema's (religie, koude oorlog en vrouwenrechten) zijn door een satirisch jasje subtiel aanwezig, zonder de humor en frivoliteit van de komedie te ondermijnen.

De regie toont een sterke dynamiek en oog voor detail. De jaren-vijftig-sfeer is meesterlijk neergezet, met passende kledij, kapsels, belichting en muziek. De regisseur betrekt de toeschouwers in de actie, alsof ze zelf lid zijn van de 'Susan B. Anthony Society'. De regisseur zet de actrices neer als cartooneske, hilarische maar tegelijk geloofwaardige personages, met een uitstekende bewegings- en acteursregie die geen moment verveelt. Muziek en zang zijn goed gekozen en geïntegreerd in het spel. Timing zit goed en het tempo ligt hoog, perfect voor een komedie.

De vijf actrices vormen een energiek ensemble met zichtbaar spelplezier en een sterke onderlinge chemie. Hun expressieve vertolkingen, duidelijke dictie en perfecte timing tillen het geheel naar een hoog niveau. Katrien Favoreel *(nominatie Fiere-Margrietjuweel)* in de rol van Ginny valt op door haar extra vinnigheid, subtiele mimiek en hilarische acties, maar alle vijf weten ze met overtuiging hun personages neer te zetten, waardoor de voorstelling sprankelt en voor enthousiasme in de zaal zorgt.

De schoolrefter fungeert als perfect clublokaal en decor, met enkel een tafel en wat kleine accenten die volstaan om de voorstelling tot leven te brengen. De belichting en het geluid versterken de sfeer van de jaren '50. De actrices lijken met hun prachtige jurken, kapsels en algehele styling rechtstreeks uit een Broadway-musical te stappen. De techniek is, van de geloofwaardige explosie tot de goed getimede geluidseffecten, met zorg uitgewerkt en draagt volledig bij aan het succes van de voorstelling.

7. De kersentuin	**Vaartteater**

Tekst: Anton Tsjechov
Regie: Joppe Frateur
Speeldata: 29 en 30 november, 6 en 7 december 2024, 25 januari 2025

De keuze voor een klassieker is zowel gewaagd als veelbelovend. De uitdaging ligt vooral in het tastbaar maken van de subtiele gevoelens en de diepere lagen van de personages, meer dan in een sterke intrige.

De regisseur toont veel respect voor Tsjechov en weet de kenmerkende melancholie en Russische sfeer enigszins te vatten, met hier en daar een komische toets. Sommige scènes ogen verzorgd en doordacht, toch mist de enscenering dynamiek en levendigheid. Hoewel de regisseur probeert om er een komedie van te maken, komt die intentie niet helemaal over. Het blijft wat gemaakt, met weinig spontane humor en wat te vlakke emoties. Desondanks blijft het een bijzonder verdienstelijke poging om Tsjechovs subtiliteiten te vatten met zo'n grote en diverse cast.

Sommige acteurs weten hun personage overtuigend en genuanceerd neer te zetten, met goede tekstbeheersing en verstaanbaarheid. Anderen spelen eerder afstandelijk en wat gekunsteld, waardoor de diepere emoties en melancholie die zo kenmerkend zijn voor het stuk, niet altijd voldoende doordringen.

De mix van stijlen in de kostumering (mini, hoepelrok, galakledij, enz.) kan gezien worden als onderdeel van het surreële concept maar komt weinig authentiek over.

Het decor – een concept van Fons Vertommen – is opvallend bombastisch en het weet te verrassen met ingenieuze elementen zoals de boomgaard die verborgen zit achter een gigantische kast. Het verdwijnen van de bomen wanneer de industrie het overneemt, is origineel en treffend. *(Toneelgroep Vaartteater krijgt een "Speciale Vermelding" voor het decor in deze productie.)* De belichting en muziek zijn erg sfeervol en passend bij de melancholische insteek van het stuk.

8. Apenverdriet	**K.T. De Reynaertghesellen**

Tekst: Arne Sierens
Regie: Jan Schoolmeesters
Speeldata: 29 en 30 november, 6, 7, 8, 13 en 14 december 2024

Apenverdriet is een kort, sterk en doordacht stuk met relevante thema's zoals onvermogen, angst, woede en toevallige ontmoetingen die tot zelfreflectie leiden**.** Dit wordt door De Reynaertghesellen krachtig en met zin voor humor gebracht.

Een gedurfde en verrassende regie. Jan Schoolmeesters heeft met een vernuftig gebruik van decor, choreografie, muziek en belichting een indringende sfeer gecreëerd. Het decor wordt een actief onderdeel van het spel. De combinatie van choreografie en elektronische muziek is bijzonder geslaagd. De choreo's worden een leidraad en zijn minstens even betekenisvol als de tekst. De dans versterkt het verhaal en maakt de emotionele evolutie van de personages subtiel zichtbaar. De zeer goede beeld-, bewegings- en acteursregie vormt een bijzonder sterk en poëtisch geheel en bezorgt de toeschouwer een intense en meeslepende ervaring.

Katrien Devillé overtuigt met krachtige emoties en perfecte intonatie. Ze voegt ook nog een indrukwekkende zang toe. Charlotte Van den Bergh schittert met haar nonchalante en natuurlijke spel, dat charmeert en overtuigt. De actrices blinken uit in hun mimiek, lichaamstaal en beweging. Het aftasten, aantrekken en afstoten tussen beiden is intens voelbaar in de evolutie van een rauw naar breekbaar spel.

Het gebruik van het decor nodigt het publiek uit tot verbeelding, waardoor de ruimte tot leven komt. De transparante gordijnen symboliseren perfect de verwarring en broosheid van de personages, terwijl ze ook een speels en dynamisch element vormen. De belichting creëert een geheimzinnige, breekbare en bevreemdende ambiance. Het schaduwspel op de muren voegt een extra dimensie toe en versterkt de emoties van de personages.

De muziek, een mix van elektronische klanken en repetitieve ritmes van een Leuvense DJ, sluit perfect aan bij die bevreemdende sfeer.

9. Als het maar een jongen is	**Hojapa**

Tekst: Luc Van Balberghe
Regie: Paul Van der Stappen
Speeldata: 13 en 14 december 2024

Als het maar een jongen is is een wat gedateerd stuk, met eerder misplaatste clichés, en het verhaal is langdradig maar biedt herkenbare thema's en komische situaties.

De regie bouwt op vertrouwde structuren die ondertussen toch wat achterhaald zijn.

De acteerprestaties tonen een basis van enthousiasme en potentieel, maar door gebrek aan acteurs- en bewegingsregie blijven die onderbenut en mist het spel ritme, timing en inleving. Ben Vanden Dries en Goedele Peetermans en haar dochtertje weten overtuigende vertolkingen neer te zetten. Hilde Frère als de oudere agente laat komisch talent zien.

Kostuums, grime en rekwisieten zijn in orde. Techniek, licht en geluid zitten goed.

10. Charlie and the Chocolate Factory	**Musicalcompagnie Mithe**

Tekst: Roald Dahl/David Greig
Regie: Dieter Verhaegen
Speeldata: 6, 7, 8 en 9 februari 2025

Zie verslag nominaties Euripidesprijs.

11. Kinderen van de zon	**Toneelvrienden de Lo en Buurttheater**

Tekst: Maxim Gorki
Regie: Frank De Beule
Speeldata: 6, 7, 15, 16, 21 en 22 februari 2025

Kinderen van de zon van Gorki, geschreven in 1905, is rijk aan inhoud en bevat tal van actuele thema's zoals sociale ongelijkheid, idealisme, ziekte, en vervreemding. Die onderliggende

lagen blijven vandaag nog steeds relevant. Dat het gezelschap deze uitdaging aandurft, verdient beslist lof.

De regie van Frank De Beule getuigt van respect voor de tekst en voor de groepsdynamiek. Een groot aantal acteurs werkt voelbaar als een hechte ploeg samen. Maar de regie blijft wat zoeken naar een sterke uitvoering van de lange dialogen en diepe thematiek. Het spanningsverloop is vrij vlak en de opbouw naar de climax mist emotionele kracht. De bewegingen op scène ogen bij momenten wat stuurloos en het ontbreekt aan een uitgesproken visie en eigentijdse insteek.

De acteerprestaties zijn homogeen en betrokken. De cast brengt de tekst met inzet en discipline. Wim Huybrechts weet te overtuigen als de verstrooide professor. Ook Els Otten als Melania en Hanne Deputter als de dienstmeid zorgen voor nuances en zetten geloofwaardige personages neer. Sommige vertolkingen zijn wat gekunsteld en onzeker. De timing en verstaanbaarheid zijn over het algemeen degelijk, al zouden sommige scènes baat hebben bij meer ritme en emotionele verfijning.

Het decor en de kostumering zijn sober maar functioneel. De keuze voor een abstract lijnenspel (witte kaders rond de deuropeningen, strakke witte meubelen en een witte lichtband onder het podium) zorgt voor een zekere afstandelijkheid die past bij de afstand tussen de personages in het stuk maar zorgt weinig voor sfeer. De kostuums zijn praktisch en eigentijds, met enkele geslaagde kleuraccenten.

De techniek is verzorgd en ondersteunt het geheel. Lichtwissels en muzikale fragmenten zijn smaakvol gekozen en goed getimed.

12. Zo haalde ik mijn rijbewijs	**K.T. De Dijlezonen**

Tekst: Paula Vogel
Regie: Jo Matthijs
Speeldata: 7 en 8 februari 2025

Het stuk *Zo haalde ik mijn rijbewijs* behandelt een zwaar en gevoelig thema en heeft een krachtige structuur.

De regisseur kiest voor een afstandelijke, sobere aanpak met onderkoeld spel en een bijna klinische sfeer. Dat levert een coherente visuele stijl op, maar gaat wat ten koste van de spanning of emotionele betrokkenheid die het verhaal vraagt. Flashbacks en tijdsprongen – nochtans de kernstructuur van het stuk – belemmeren door trage en soms eerder rommelige overgangen de dramatische opbouw. Het concept van het Griekse koor is interessant, maar de uitvoering mist helderheid.

Er wordt op niveau geacteerd in een homogene casting. Articulatie en tekstkennis zitten goed, maar over het algemeen missen de personages emotionele doorleefdheid en blijven ze afstandelijk, hun emoties raken zelden echt.

De kostuums, grime en kapsels evoceren overtuigend de Amerikaanse sixties. Het decor is sober en bevat enkele mooie vondsten. De muziekkeuze is goed, maar ze is vaak te stil om echt sfeer te scheppen. Belichting en beeld zijn passend.

13. Averechts	**Tovikito**

Tekst: Pepijn Lievens
Regie: Tineke Mercelis
Speeldata: 14, 15 februari 2025

Toneelgroep Tovikito brengt met *Averechts* een actuele en relevante bewerking van een stuk dat werd geschreven voor twee acteurs, hier aangepast voor zeven jonge spelers. Het waargebeurde verhaal van soldaat Henry Tandey, gesitueerd in de Eerste Wereldoorlog, wordt door regisseur Tineke Mercelis omgezet in een levendige voorstelling.

De regie getuigt van creativiteit en frisse inventiviteit. Tineke Mercelis slaagt erin een dynamisch en visueel aantrekkelijk geheel te maken met originele vondsten, een doordachte opbouw en slim gebruik van ruimte en rekwisieten. Ze weet met beperkte middelen een boeiende scenische wereld neer te zetten. De muzikale keuzes versterken de sfeer op subtiele wijze.

De jonge cast straalt enthousiasme en spelplezier uit. De afwerking echter is niet optimaal: gebrekkige focus, slordige bewegingen, en lachmomenten buiten de rol ondermijnen geregeld de geloofwaardigheid van sommige scènes. Hoewel het samenspel sterk is, laten articulatie, intonatie en timing vaak te wensen over. Hierdoor gaat een deel van de emotionele impact verloren.

Technisch is alles in orde: belichting en geluid zijn ondersteunend en functioneel. De kostuums zijn smaakvol en verzorgd. Het decor is eenvoudig en doeltreffend. Het creatieve en efficiënte gebruik van rekwisieten valt op. De vormgeving sluit mooi aan bij de thematiek en sfeer van het stuk.

14. Het slotoffensief van Wesley	**Tg Nachtploeg**

Tekst: Arwen Arnauts en Stephanie Eggermont
Regie (coach): Jan Sas
Speeldata: 14, 15 en 16 februari 2025

Zie verslag nominaties Euripidesprijs.

15. Connexion	**Campustoneel**

Tekst en regie: Elise Linsen
Speeldata: 20, 21 en 22 februari 2025

Connexion, geschreven en geregisseerd door Elise Linsen, is een parodie op de wereld van bedrijfsmatige coaching en teambuilding, met herkenbare situaties en een flinke dosis ironie.

De voorstelling bevat enkele geslaagde ideeën en toont potentieel voor scherpzinnige satire, zoals de heksenverbranding (link met pesten op het werk?). Toch mist het geheel wat samenhang en diepgang, en lijkt het eerder het product van vrijblijvende improvisatie dan van een uitgewerkt concept. De regie getuigt van enthousiasme en teamspirit, maar biedt onvoldoende focus en spanningsopbouw.

De acteerprestaties zijn overwegend degelijk en de acteurs vormen een hecht gezelschap. Elise Linsen in de rol van directeur Luc en Carolle van Dijck als coach Tanja kunnen overtuigen, maar het spel is over het algemeen wat karikaturaal en sommige acteurs zijn niet altijd verstaanbaar door gebrekkige articulatie of te weinig stemvolume. De speelstijl blijft hangen in slapstick zonder psychologische uitwerking, wat de impact van het thema een beetje ondermijnt.

Decor, kostuums en techniek zijn sober, passend en functioneel.

16. De Wilde Zwanen	**Kindertheater Stekelbaars**

Tekst: Het Geluidshuis
Regie en bewerking: Annemie Geeraerts
Muzikale begeleiding: Nele Geyskens
Speeldata: 22 en 23 februari 2025

Zie verslag nominaties Kleine-Prinsprijs.

17. Ja ja maar nee nee	**K.T. De Reynaertghesellen**

Tekst: Rudi Bekaert
Regie: Steven Beersmans
Speeldata: 7, 8, 14, 15, 16, 28, 29 maart 2025

Ja ja maar nee nee van Rudi Bekaert werpt een scherpe blik op het leven in een Brusselse sociale woonwijk, waar bewoners elkaar ontmoeten in de inkomhal en hun zorgen, frustraties en roddels delen. Het stuk heeft een tijdloos karakter en weet de banaliteit van het dagelijks leven met tragikomische ondertoon te vatten.

De regie kiest voor een opvallend concept waarbij mannen vrouwenrollen spelen, met een handtas als enige aanduiding, en meerdere personages worden door één acteur gespeeld. Dat zorgt soms voor verwarring, ondanks de ondersteunende projecties. Het tempo in de voorstelling zit strak maar de uitwerking van het verhaal mist wat variatie en scherpte waardoor het stuk, ondanks de vele korte scènes, wat eentonig aanvoelt.

Axel Moens steelt de show met zijn geestige en gedetailleerde vertolking en Frie Huybrechts weet met overtuiging en tekstbeheersing te raken. Niet alle acteurs voelen zich even zeker in hun rol, wat leidt tot een minder overtuigend geheel. Toch zijn er momenten van emotie en spanning.

Het abstracte decor met witte gordijnen biedt mogelijkheden, maar vraagt wel erg veel fantasie van de kijker om een appartementsomgeving te zien en de volkse sfeer van de setting

te voelen. De techniek blijft bescheiden aanwezig. De muziek is stijlvol gekozen, maar sluit niet altijd aan bij de volkse setting en hindert soms de verstaanbaarheid.

18. Yvonne, Prinses van Bourgondië	**Levet Scone**

Tekst: Witold Gombrowicz
Regie: Walter Roedolf
Speeldata: 14, 15, 21, 22 maart

Levet Scone brengt met *Yvonne, Prinses van Bourgondië* een kleurrijke, absurdistische voorstelling die visueel sterk uitpakt. De regie kiest bewust voor een sprookjesachtig en grotesk universum waarin karikaturale personages, verrassende taferelen en originele vondsten — zoals de kakelende kippen of de zingende nar — het publiek weten te bekoren. Het doorgedreven regieconcept toont een grote zorg voor detail, met speelse choreografieën en geslaagde tekstaanpassingen die ook actualiteitsknipogen bevatten.

De acteurs spelen op een goed afgestemde absurdistische toon en tonen een sterke groepsinzet. Er is duidelijk spelplezier en een vlot samenspel, met enkele opvallende prestaties. Freya Roedolf maakt als zwijgzame Yvonne indruk door haar beheerste, expressieve mimiek. Stien Pardon charmeert met haar muzikale entrees als de vitale nar Valentijn. Sommige vertolkingen missen wat diepgang, en de emotionele en psychologische lagen van het stuk blijven hierdoor wat onderbelicht. Toch slagen de spelers erin om het publiek te blijven boeien.

Het decor is verzorgd en stijlvol, met enkele originele elementen, al roept de Mondriaan-achterwand wat vragen op. Vooral de kostuums, kapsels, grime en rekwisieten zijn van uitzonderlijk niveau. Ze versterken de absurditeit én het sprookjeskarakter op creatieve wijze. De kostumering verdient terecht lof. De techniek ondersteunt het geheel goed, met passende muziek- en lichteffecten. *(Toneelgroep Levet Scone krijgt een "Speciale Vermelding" voor de kostumering in deze productie.)*

19. De Waarheid	**Vaartteater**

Tekst: Florian Zeller
Regie: Dirk Blancke en Anita Cluyts
Speeldata: 21, 22, 28 en 29 maart 2025

Zie ook het verslag van de nominaties voor het Fiere-Margrietjuweel.

Florian Zeller schreef met *De Waarheid* een snedig en intelligent stuk waarin humor en bedrog hand in hand gaan. Het Vaartteater brengt hiervan een bijzonder geslaagde opvoering.

De regie, in handen van Dirk Blancke en Anita Cluyts – die ook zelf op de scène staan – is strak en levendig, met een mooie spanningsboog en goed bewaarde luchtigheid. Dankzij een uitgekiende bewegingsregie en een vlot roterend decor blijft het tempo hoog en de dynamiek

constant. Het resultaat is een geoliede, energieke en geestige productie die het publiek een avond intelligent amusement biedt.

De vier acteurs tonen een hecht samenspel, met een uitstekende tekstbeheersing en een goed gevoel voor timing en nuance. Ze brengen de spitsvondige dialogen met flair en overtuiging. Vooral Dirk Blancke (*nominatie Fiere-Margrietjuweel*) springt eruit met zijn vertolking van Michel: neurotisch, expressief en meeslepend, balancerend op de rand van irritatie, maar altijd geloofwaardig en komisch trefzeker. Zijn optreden getuigt van grote technische beheersing, energie en présence.

Ook technisch zit alles knap in elkaar. De muziek en belichting ondersteunen het geheel subtiel, terwijl het draaiende decor – een ingenieus concept van Fons Vertommen – functioneel en visueel sterk bijdraagt tot de vaart van de voorstelling.

20. Het Kerkhofclubje	**Hojapa**

Tekst: Ivan Menchell
Regie: Luc Ooms
Speeldata: 4 en 5 april 2025

Het Kerkhofclubje van Ivan Menchell verenigt pittige dialogen, subtiele humor en ontroerende melancholie. De drie weduwes en de begeerde minnaar komen herkenbaar tot leven, met genoeg tragiek en komedie om een publiek van alle leeftijden te boeien.

Regisseur Luc Ooms leidt zijn spelers goed. Hij zorgt voor heldere bewegingsregie en een warme toon, waarbij zowel grappige als tedere scènes tot hun recht komen. De live muzikale intermezzo's vullen decorwissels prettig in, al duren ze wat te lang en halen ze de vaart uit het stuk.

De drie dames Carine Aelbrecht, Suzanne Meulemans en Rita Vinck beheersen hun tekst goed en geven geslaagd ieder personage een eigen kleur: zij wisselen vlotte interactie af met treffende emotie en brengen zelfverzekerde vertolkingen. Ook Yves Wouters brengt zijn rol van Sam met overtuiging en gevoel. Dictie, expressie en onderlinge chemie zitten goed.

Het decor oogt verzorgd en klassiek, met smaakvol uitgewerkte grafstenen. Kostuums en rekwisieten passen bij de tijd en de volksaard van het stuk. Licht en geluid ondersteunen de voorstelling degelijk, al tempert het volle licht op het hele podium de intimiteit van de momenten op het kerkhof.

21. @ the real JC	**Talentenjacht**

Tekst: Leerlingen van Campus Redingenhof, De Wijnpers en Atheneum De Ring
Regie: Bart Meulemans, Lucie Pousset, Martijn Stoop en Stijn Vanden Brande
Speeldata: 2, 3, 4, 5 april 2025

Zie verslag nominaties Kleine-Prinsprijs.

22. Raadseltjes	**JeugdToneelTroep Dzippie**

Tekst: Piet Arfeuille
Regie: Wim Hambrouck en Eline D'Hooghe
Speeldata: 4 en 5 april 2025

Zie verslag nominaties Kleine-Prinsprijs.

23. Revue Ravage	**Toneel Heverlee**

Tekst: Tom Lanoye
Regie: Dirk Reynaerts
Speeldata: 18, 19, 25 en 26 april 2025

Zie ook het verslag van de nominaties voor het Fiere-Margrietjuweel.

Revue Ravage is een gevatte politieke satire waarin Tom Lanoye's scherpe pen perfect tot zijn recht komt. De tekst, vol intrige en ironie, vormt een ideale basis voor een revue die vanaf de eerste minuut overtuigt. Het swingende onthaal door orkest en cast creëert meteen een energieke sfeer met het ritme van een verkiezingsshow, die zowel luchtig als prikkelend werkt.

Regisseur Dirk Reynaerts kiest voor een helder en krachtig concept: acteurs opgesteld aan een rij microfoons, met het orkest prominent in beeld. Deze opstelling houdt de focus strak op de tekst, terwijl de afwisseling tussen monologen, duetten en groepsnummers voor voldoende variatie zorgt. Het sobere decor – een rij microfoons en een eenvoudig podium – ondersteunt de showstijl en laat de sterke inhoud spreken. De livemuziek is goed geïntegreerd, al is die bij momenten soms iets te dominant. De spanningsboog blijft scherp, het tempo is goed gedoseerd en de climax komt overtuigend binnen.

De cast acteert met vuur, flair en overtuiging. Elk lid brengt zijn of haar rol met expressieve precisie, duidelijke dictie en veel energie. Guy De Smedt (*nominatie Fiere-Margrietjuweel*) schittert als partijvoorzitter Joris Van Gils. Ook Eva Van Hoecke en Renilde Foulon maken indruk met krachtige zangpartijen en een sterke emotionele geladenheid. Enkele typetjes balanceren op de grens van karikatuur, maar dat past binnen Lanoye's satirische stijl.

De kostuums zijn verzorgd en homogeen afgestemd op het politieke kader, met kleuren die macht en hiërarchie suggereren. De belichting ondersteunt het spel professioneel en subtiel, terwijl de geluidsregie ervoor zorgt dat tekst en muziek in balans blijven.

24. Romeo + Juliet	**Campustoneel**

Tekst: William Shakespeare, vertaling en bewerking door Lies De Strooper en Levi Deblauwe
Regie: Lies De Strooper
Speeldata: 22, 23, 24, 25 april

CampusToneel brengt met *Romeo + Juliet* een visueel sterke en technisch verzorgde voorstelling in een indrukwekkende setting. De bewerking van Lies De Strooper en Levi Deblauwe zorgt voor een frisse taal maar echte vernieuwing blijft uit.

De regie benut de bijzondere locatie optimaal: gietijzeren galerijen, een monumentale trap en sfeervolle belichting zorgen voor krachtige beelden. *(Toneelgroep Campustoneel krijgt een "Speciale Vermelding" voor locatie en gebruik van de ruimte in deze productie.)* Opvallend is ook de knap belichte reusachtige maan. De choreografie is strak en doordacht, de scenografie is sober met doordachte elementen zoals maskers en smaakvolle, met detail gekozen kostuums die de rivaliteit tussen de families helder tonen. Licht, geluid en livemuziek zijn mooi uitgewerkt en versterken de poëtische sfeer. Tegelijk houdt de regie vast aan een ernstige en vrij monotone toon, waardoor de dramatische intensiteit en romantische passie tussen Romeo en Juliet wat vlak blijven.

De cast toont veel inzet en discipline. Vooral de bijrollen (Levi Deblauwe als Padre, Simen Jacobs als Mercutio en Luka Geldof als Donna) overtuigen met expressief spel en heldere dictie. De hoofdpersonages Romeo en Juliet missen wat emotionele diepgang, ondanks de originele keuze voor een gender-inclusieve invulling. Hun verstaanbaarheid lijdt soms onder akoestiek en stembeheersing, wat de impact van hun scènes enigszins beperkt.

25. **re:macbeth**	**Campustoneel**

Tekst: Niels en Sam Rijnders, met medewerking van Jonas De Leeuw, Emil Krastev, Rik Ouwerkerk, William Shakespeare
Regie: Niels en Sam Rijnders
Speeldata: 3, 4, 5, 7, 8, 9 mei 2025

re:macbeth van Campustoneel is een gedurfde en originele bewerking van Shakespeares klassieker, waarin hedendaagse acteurs versmelten met hun rollen in het stuk *Macbeth*. *(Toneelgroep Campustoneel krijgt een "Speciale Vermelding" voor de bewerking van de tekst in deze productie.)* Regisseurs Niels en Sam Rijnders kiezen voor een voorstelling over een repetitieproces, waarin theater en realiteit in elkaar overlopen. Tijdloze én actuele problemen – zoals machtsstrijd, ambitie en grensoverschrijdend gedrag – komen aan bod, zowel binnen het stuk als binnen de groep acteurs die het opvoert.

De regie getuigt van visie, durf en inzicht in theater. De setting is sober maar functioneel. Doordachte belichting en sfeerscheppende muziek tillen de voorstelling naar een hoog niveau. Het gebruik van de ruimte en de symboliek in de kostuums zijn treffend. De regisseurs voeren een indrukwekkende en precieze acteursregie.

De acteerprestaties zijn een grote troef van de voorstelling. De spelers acteren met volledige overgave, zonder gêne. Ze maken hun personages tot mensen van vlees en bloed die elkaar bespelen, uitdagen en vernietigen. De onderlinge chemie is voelbaar: emoties worden authentiek gedeeld, het spel is doorvoeld en gevarieerd. De tekstbeheersing is uitstekend, en er is oog voor nuance in intonatie en tempo. Toch is niet alles even geslaagd. De voorstelling kampt met een zekere overdaad aan ideeën, waardoor ze bij momenten rommelig en gefragmenteerd overkomt. Het trage tempo en de vele pauzes werken aanvankelijk sfeervol, maar gaan na verloop van tijd wat storen. De verstaanbaarheid lijdt onder gebrekkige

akoestiek en articulatie, vooral wanneer met de rug naar het publiek wordt gespeeld. De locatie – een oud, benauwd lokaal – draagt bij aan de beklemmende sfeer, maar zorgt tegelijk voor een wat minder aangename theaterervaring door slechte luchtcirculatie en beperkte zichtbaarheid.

26. Ons kent Ons	**Toneel4**

Tekst: naar *A Chorus of Disapproval* van Alan Ayckbourn
Regie en bewerking: Leen Alaerts
Speeldatums: 9, 10, 15, 16 en 17 mei 2025

*Ons kent On*s van Toneel4 is een hartelijke, nostalgische voorstelling die vooral de trouwe achterban van de vereniging aanspreekt. Ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan kiest de groep voor een bewerking van *A Chorus of Disapproval*, doorspekt met herinneringen aan vroegere producties en bekende figuren uit het gezelschap. De opzet is duidelijk: een warme hommage brengen aan vijf decennia Toneel4, met een speelse terugblik vol verwijzingen, inside jokes en vertrouwde gezichten.

De regie van Leen Alaerts ademt liefde voor de groep en slaagt erin die warmte ook op het publiek over te brengen. De opbouw kent een goede afwisseling tussen spel, zang en dans, al blijven sommige muzikale en choreografische intermezzo's wat onafgewerkt en lijken ze eerder spontane toevoegingen dan geïntegreerde scènes. Na verloop van tijd verliest het geheel aan kracht omdat niet alle verhaallijnen worden uitgewerkt of even duidelijk verteld.

De cast speelt met overgave en zichtbaar plezier, wat het publiek meesleept, ondanks het minder strakke scenario. Dina De Cuyper overtuigt als regisseur binnen het spel, en An Evrard weet in haar dubbelrol te ontroeren en entertainen, met een bijzondere knipoog naar het verleden. Lieve Struyven's Leuvens dialect werkt ontwapenend en het samenspel binnen de groep getuigt van hechte verbondenheid en speelvreugde.

Het decor is verzorgd en functioneel, met geslaagde visuele verwijzingen naar eerdere producties. Vooral de geschilderde achterwand, van de hand van Herman Keustermans, oogt bijzonder mooi en werkt. De scheiding in het stuk tussen repetitie en gedoe achter de scène is helder uitgewerkt. Technisch zit de voorstelling redelijk goed in elkaar, al missen sommige licht- en geluidseffecten finesse en timing.

27. Wacht tot het donker is	**K.T. De Dijlezonen**

Tekst: Frederick Knott
Regie: Elly Conings
Speeldatums: 16, 17 mei 2025

Regisseur Elly Conings, kiest voor een klassieke thriller met een nostalgisch jaren-60-sfeertje. De voorstelling scoort erg sterk op visuele en technische afwerking: het decor is tot in de puntjes uitgewerkt en ademt authenticiteit uit, van de vintage keuken tot de sfeervolle lichtinval door de lamellen aan de ramen. Ook de kostuums, kapsels en grime zijn passend en

verzorgd. De belichting en de muziek versterken de beklemmende sfeer, al wordt de muziek zelf te spaarzaam ingezet om echt dramatisch effect te sorteren.

De regie getuigt van oog voor detail, vooral in de vormgeving en de choreografie van de actiescènes. De plot is echter niet altijd helder, zeker in het eerste deel, waar het tempo traag is en verwarring overheerst. Scènewissels halen soms het ritme uit de voorstelling en bepaalde inhoudelijke keuzes zorgen voor onlogische sprongen. Dit alles bemoeilijkt de spanningsopbouw die een thriller nodig heeft. Toch komt er na de pauze meer vaart en spanning in het stuk.

Het acteerwerk is overwegend sterk. Tine Wijnants schittert als de blinde Suzy: ze brengt de rol met geloofwaardigheid, nuance en emotionele diepgang. Ook de jonge actrice Liese Vanhorenbeek als buurmeisje Gloria maakt indruk. De drie boeven spelen met overtuiging, al hebben sommigen een wat te beschaafd taalgebruik voor hun criminele personages.

28. Sanseveria met peper	**K.T. De Reynaertghesellen**

Tekst: Lévi Steenveld
Regie: Steven Devillé
Speeldata: 16, 17, 23, 24, 25, 30 en 31 mei 2025

Zie ook het verslag van de nominaties voor het Fiere-Margrietjuweel.

Sanseveria met peper is een originele en eigenzinnige voorstelling die het absurdistisch theater op een verfrissende manier naar de amateurplanken brengt. De tekst van Lévi Steenveld – scherp, speels en vol dubbele bodems – laat zich niet vangen in klassieke structuren. Herhalingen, cirkels en ogenschijnlijke onzin vormen de bouwstenen van een stuk dat tegelijk grappig én ontroerend is. De thematiek (de angst voor verandering, het vasthouden aan het bekende, het falend geheugen) krijgt een menselijke, bijna tedere invulling in de figuren van Viktor en Roza.

De regie van Steven Devillé, die ook auteur is, zit bijzonder coherent in elkaar. Ondanks de beperkte speelruimte – vrijwel de hele voorstelling speelt zich af in en rond één bed – weet hij te verrassen met subtiele vondsten, een goed ritme en een mooie afwisseling tussen absurditeit en emotie. De spanningsboog in het - iets te lange - eerste deel blijft niet altijd even strak maar de introductie van nevenpersonages in het tweede deel geeft het stuk een welkome wending en nieuwe energie.

Willemijn Devillé (*nominatie Fiere-Margrietjuweel*) en Tom Vanquathem leveren als Roza en Viktor ijzersterke acteerprestaties. Ze beheersen de moeilijke tekst tot in de puntjes, spelen met grote expressie, fijne mimiek en naturel. Hun samenspel is overtuigend en warm. De bijrollen worden degelijk vertolkt, met bijzondere vermelding voor inspecteur Dirk De Deken.

Het decor is eenvoudig maar zeer effectief: een bed, een ouderwets nachtkastje, een patchwork van keukenhanddoeken als wand – het werkt allemaal perfect binnen het absurdistisch universum. De technische ondersteuning is discreet en passend.

29. De Schuldeiser(s)	**<u>Willighe Vanckenis</u>**

Tekst: naar August Strindberg
Regie: Jerry Olbrechts
Speeldata: 22, 23, 24, 25, 28, 29, 30 en 31 mei 2025

Zie verslag nominaties Euripidesprijs.

***

KLEINE-PRINSPRIJS 2025

VERSLAG VAN DE GENOMINEERDE PRODUCTIES

Beste Toneelvrienden,

De jeugd – daar begint het allemaal mee. Zij zijn niet alleen de spelers van vandaag, maar ook de makers, regisseurs, decorbouwers, juryleden en theaterharten van morgen. In hen ligt de toekomst van het Leuvense theater besloten: een toekomst vol belofte, creativiteit en vuur.

Ook dit seizoen zagen we hoe jong talent zich met volle overgave op het podium stortte. Hun spelplezier spatte ervan af, hun inzet is bewonderenswaardig en hun samenhorigheid hartverwarmend. Iedere productie getuigt van moed, fantasie en liefde voor het theater. En dat stemt ons hoopvol: met zo'n jeugd ziet het theaterlandschap er rooskleurig uit.

Een oprechte dankjewel aan alle jeugdgroepen, hun spelers, begeleiders, technici en iedereen achter de schermen. Jullie inzet maakt een verschil. Jullie maken theater en we hopen dat jullie dat nog heel lang zullen doen!

En dan... komt het onvermijdelijke moment waarop we als jury keuzes moeten maken. Geen makkelijke opdracht, want het niveau ligt hoog. Maar zoals dat hoort, bespreken we graag de drie genomineerde producties, in volgorde van hun opvoering.

***

De eerste nominatie voor de Kleine-Prinsprijs gaat naar ***De Wilde Zwanen*** bij **Kindertheater Stekelbaars** van Hans Christian Andersen, in een bewerking van het Geluidshuis, in een regie van Annemie Geeraerts, onder muzikale begeleiding van Nele Geyskens.

Naar aanleiding van hun twintigjarig jubileum, brengt Kindertheater Stekelbaars een sprankelend en meeslepend totaalspektakel, waarin toneel, muziek en fantasie naadloos samenvloeien. Een indrukwekkend ensemble van jonge acteurs en muzikanten vullen het podium met levendigheid, overtuiging en spelplezier.

De regie in de bekwame handen van Annemie Geeraerts verdient alle lof: elke scène vloeit moeiteloos over in de volgende, het tempo zakt nergens in en de interactie tussen spelers, muzikanten en publiek is van begin tot eind doordacht en energiek. Het orkest, onder leiding van Nele Geyskens, schittert zowel muzikaal als theatraal en geeft de voorstelling extra schwung en emotie. De muziek speelt een hoofdrol en wordt op meeslepende en verrassende wijze in het verhaal verweven en tilt het geheel naar een hoger niveau.

Ook op het vlak van vormgeving is het plaatje compleet: een creatief en functioneel decor, kleurrijke kostuums die het sprookjesachtige karakter versterken en een zorgvuldige technische ondersteuning maken van dit stuk een visueel én auditief feest.

Wat ons bijblijft, is de warmte en samenhang van deze productie. Stekelbaars geeft hier ruimte aan een grote en diverse groep jongeren, die elk, met meer of minder ervaring, hun plek krijgen op het podium. En wat doen ze dat knap. De inzet en het spelplezier spatten van de scène.

Wat een prachtige ode aan jeugdtheater. Een productie die met recht een jubileum waardig is.

Mag ik dan ook een daverend applaus vragen voor *De Wilde Zwanen* van Kindertheater Stekelbaars!

***

De tweede nominatie gaat naar ***@ the real JC*** bij **Talentenjacht** van leerlingen van Campus Redingenhof, De Wijnpers en Atheneum de Ring, in een regie van Bart Meulemans, Lucie Pousset, Martijn Stoop en Stijn Vanden Brande.

@ the real JC is een bruisende, indrukwekkende voorstelling. Een ware explosie van talent, energie en creativiteit, volledig bedacht, geschreven, vormgegeven én uitgevoerd door de leerlingen zelf. Van begin tot eind worden we meegenomen in een wervelend spektakel vol dans, muziek, acrobatie, theater en humor. De dynamiek op het podium is aanstekelijk, de overgangen strak, de scènes sprankelend – geen moment van stilstand, geen seconde van verveling.

De regie verdient niets minder dan een diepe buiging. Zoveel jongeren coördineren in één vloeiend geheel is een huzarenstuk, maar hier wordt het met visie, ritme en flair tot een perfect lopende voorstelling gesmeed. Elke act vindt moeiteloos zijn plaats in het grotere verhaal, en dat verhaal klopt: inhoudelijk sterk, actueel en gedragen door het enthousiasme van de hele groep.

Wat ook opvalt is de ongelooflijke betrokkenheid van de leerlingen achter de schermen. Alles, van decor en kostuums tot licht, geluid, grime en attributen, werd door henzelf verzorgd. En hoe! De decors zijn stijlvol en doordacht, de kostuums fantasierijk en verzorgd tot in de puntjes, en de technische uitvoering vlekkeloos.

De acts zelf zijn van hoog niveau. De dansnummers spatten van het podium, de rope skipping en doekenchoreografie zijn adembenemend, de muziek levendig en de teksten grappig, slim en origineel. Dit alles wordt gebracht met zoveel overgave, plezier en samenhorigheid dat het publiek er alleen maar enthousiast van kan worden.

@The Real JC is een prachtige ode aan jong talent, aan samenwerking, lef en verbeelding. Een totaalervaring die laat zien wat jongeren kunnen wanneer ze de ruimte krijgen om te stralen.

Een voorstelling om met trots op terug te kijken!

Mag ik daarom een hartverwarmend applaus vragen voor *@ the real JC* van Talentenjacht!

***

De derde nominatie gaat naar ***Raadseltjes*** bij **JeugdToneelTroep Dzippie** van Piet Arfeuille, naar Oedipus Rex van Sophocles, in een regie van Wim Hambrouck en Eline D'Hooge.

Wat een moedige en indrukwekkende voorstelling is *Raadseltjes*! Deze jonge spelersgroep kiest resoluut voor een complexe, filosofische tekst en zet die om in een beklijvende, poëtische vertelling die het publiek weet te raken.

De regie is doordacht en zorgvuldig. Met creatieve keuzes zetten beide regisseurs meteen een krachtige toon. Ze begeleiden hun spelers met veel respect voor de tekst én met een heldere artistieke visie. De overgangen verlopen vlot, de beelden spreken, en de muziekkeuze zorgt voor extra diepgang en emotie.

De jonge acteurs tonen durf, inzet en gevoeligheid. Ze brengen hun personages geloofwaardig, met mooie expressie en zeer sterke tekstkennis. Vooral Oedipus, gespeeld door Matisse Vandeweyer wordt neergezet met veel nuance: van krachtige redevoeringen tot ontreddering en wanhoop – het is allemaal voelbaar tot in de zaal. Ook de andere spelers schitteren in hun rol en tonen sterk samenspel.

Het decor en de techniek zijn van hoog niveau. De tv-schermen zorgen voor sfeer, spanning en symboliek. De belichting en geluidseffecten versterken elk moment. Alles is verzorgd, tot in de kleinste details.

Raadseltjes is geen evidente keuze, maar deze groep maakt er een overtuigend, krachtig en artistiek geheel van. Een prestatie die vakmanschap, lef, talent en diepgang combineert.

Mag ik daarom uw welgemeend applaus vragen voor *Raadseltjes* van JeugdToneelTroep Dzippie!

***

EURIPIDESPRIJS 2025

VERSLAG VAN DE GENOMINEERDE PRODUCTIES

Dames, heren

De opdracht om de verslagen voor te lezen van de genomineerden voor de Euripidesprijs is moeilijk. Moeilijk omdat er meerdere sterke producties zijn die allemaal een nominatie verdienen en de jury er slechts drie mag weerhouden.

Nog moeilijker omdat ik de prachtige verslaggeving van de voorbije jaren door Marc Smet wil benaderen. Een onmogelijke opdracht, ik probeer.

In volgorde van optreden.

***

De eerste nominatie gaat naar Roald Dahls ***Charlie and the chocolate factory*** gebracht door **Musicalcompagnie Mithe** in een regie van Dieter Verhaegen.

Om haar 15 jaar te vieren koos Mithe voor een wervelend spektakel en met deze productie is zij daarin glansrijk geslaagd.

Het is bewonderenswaardig hoe men deze prachtige voorstelling voor mekaar gekregen heeft. Zonder een goede cast maar ook een heel sterke ploeg daarrond is dit onmogelijk.

Het musicalscript ligt min of meer vast, maar de uitdaging ligt vooral in het regisseren zelf. Een voortreffelijke spelregie, een fantastisch coördineren van de bewegende decorelementen, de naadloze overgangen, de zangpartijen en de perfecte uitvoering van de choreografieën…

Verrassend, groots en aandoenlijk.

De regisseur en zijn medecoaches slagen er bijzonder goed in om alle scènes mooi vorm te geven in een vloeiend geheel, een prachtige symfonie waarin niet alleen de acteerprestaties maar ook de juiste belichting en technische vondsten samen zorgen voor een geweldige ervaring.

De trap die zich ontvouwt tot winkel, tot toegang naar de fabriek, tot schamele woning samen met de overige decorstukken (de octopus bv. is geniaal) en de projecties achteraan zijn sublieme ideeën. Decor, kostuums en grime staan garant voor de goede sfeer die hoort bij de musical. Het is allemaal tot in de puntjes verzorgd, gepast en functioneel.

Nergens is een dissonantie te merken tussen jongere en oudere acteurs/zangers. In de eerste plaats is er Lucas Hermans als Willy Wonka, voortreffelijk in alle details: acteren, zang, samenspel, beweging. Hij wordt afwisselend bijgestaan door Daan Gevaert, Felien Bogaerts en Isabo Vandueren, die als Charlie op hun jeugdige leeftijd haast al een professionele vertolking voor het voetlicht brengen. Maar beweging en expressie, dictie en zang zijn bij alle acteurs onovertroffen goed. Allen leven zij zich sterk in hun rol in, zorgen ze voor een heerlijke performance en tonen ze een grote klasse.

Graag daarom uw applaus voor Mithe.

***

De tweede nominatie gaat naar ***Het slotoffensief van Wesley*** van **Toneelgroep Nachtploeg** in een regie van Jan Sas.

Het einde van de wereld, alles ligt braak op het podium, op de filmbeelden is alles overwoekerd door klimop en struikgewas, een verlaten huis met een vloer vol bladzijden uit magazines die vaag verwijzen naar verloren tijden. Een pot choco met kapot deksel als restant van een vergane maatschappij. Een apocalyptisch beeld.

Daarin een eenzaam en zielig figuur die 3000 dagen aftelt. Het is het begin van een erg rijke en knappe zelfgeschreven tekst, schijnbaar eenvoudig gebracht maar met zoveel diepgang. Literatuur van hoog niveau die door de regisseur en acteurs bijzonder sterk vertaald wordt in een briljante, boeiende voorstelling. Verrassend en geestig, tragisch en melancholisch. Triest en hoopvol.

Een satirisch beeld van een maatschappij, het collectieve gehoorzamen aan orde tegenover de vrijheid van het individu, het zoeken naar macht tegenover onderdrukking van het volk.

Er wordt door de vier acteurs gespeeld met overgave, heel beheerst en intens. Ze spelen vanuit hun binnenste, hun emoties en hun houding zijn heel erg geloofwaardig. Met gevoel voor timing en een goed tempo en heel expressief, rauw en subtiel tegelijk, brengen ze het verhaal over. Aangrijpend, echt en complexloos tekenen ze hun karakters. Een mooi samenspel met sterke lichaamstaal en prachtige beelden, met een goede dictie en gepaste intonatie. Puur en vol authenticiteit en heel naturel zowel in hun spel op het podium als in hun acteren in de prachtige filmopnames.

Het decor ademt vergane glorie uit, een leegte op het einde van de wereld. De kostuums van de vogels en de baviaan zijn kunstwerken op zich.

De zeer goed gekozen muziek maakt de sfeer beklemmend en vreemd. De filmbeelden brengen de gedachten van de personages over. Sublieme locaties, wat kapotte auto's en ander afval overwoekerd door onkruid en klimop. Een verroeste achtbaan. De overgang tussen filmbeeld en spel is schitterend.

Hier geven beelden, licht en muziek een uitzonderlijke meerwaarde aan een al fantastisch acteerwerk.

Een voorstelling waarbij je omvergeblazen wordt. Theater van de hoogste plank! Daarom graag ook uw applaus.

***

De derde nominatie gaat naar ***Schuldeiser(s)*** van **Willighe Vanckenis** in een regie van Jerry Olbrechts.

Schuldeiser(s) van August Strindberg bevat een krachtige intrige en ontrouw en wraak maken het verhaal tot een wrange, bittere tragedie.

De regisseur, die zelf ook acteert, voelt de relaties tussen de personages haarfijn aan. Zelf is zijn acteerprestatie al meer dan bijzonder, hij neemt ook zijn medespelers mee in zijn intensiteit. *Schuldeiser(s)* is een indrukwekkende demonstratie van acteer- en regietalent dat volledig weet te overtuigen.

De drie acteurs stralen hun passie en metier uit in een briljante weergave van de tekst. Die zit in elke porie en vezel en ze weten met hun spel en zegging, met sprekende ogen, met sterke

mimiek, met de kracht van hun stem het publiek aan zich te kluisteren in een enorme bewondering. De grens tussen spel en werkelijkheid verdwijnt. De uitwerking van het verhaal is schitterend, vol nuances. Hun acteren is authentiek, intens, perfect getimed en technisch feilloos. De dictie, intonatie, blik, lichaamstaal: alles klopt. Zonder hapering, zonder zwakke momenten. Een meesterlijke prestatie. Er is een voelbare spanning aanwezig en de doorleefde gevoelens zitten helemaal juist. Soms stil en intens, soms barsten de emoties los, echt en puur. De personages dagen mekaar uit, ze praten, roepen, wenen, vechten... en doen dat tussen het publiek, dat letterlijk naast hen in de kamer zit. Die nabijheid is een troef. Door de krachtige inleving, de volstrekt geloofwaardige emoties en het volgehouden spel valt elke afstand weg. De toeschouwer zit er niet bij, hij is erbij en dat geeft een enorme betrokkenheid.

De spelers en toeschouwers zitten letterlijk gevangen in een cirkel van spiegels die het claustrofobische van de situatie weerspiegelt. Het wordt een kijken en bekijken, een mise en abyme in het kwadraat, met reflecties in de tegenover elkaar opgestelde spiegels en in de ogen van de andere toeschouwers. Een benauwende ervaring waarbij je de verstikkende relatie tussen de personages voelt. De muziek roept de juiste emotie op. Het licht is sfeerbepalend. Het kaarslicht op het einde toont de triestheid, de verscheurdheid in de donkere zielen van de personages.

Dit is een voorstelling van pure klasse waardoor de toeschouwer geraakt wordt. Een zeldzaam sterk en aangrijpend samenspel van regie, acteerprestaties, vormgeving en techniek. Groot toneel en daarom graag uw applaus.

***

FIERE-MARGRIETJUWEEL 2025

VERSLAG VAN DE GENOMINEERDEN

Beste Toneelvrienden,

Na de Kleine-Prinsprijs en de Euripidesprijs, waarbij een geldbedrag wordt geschonken door de Stad Leuven voor een in het oog springende productie, is er ook het Fiere-Margrietjuweel, waarbij een speler wordt gelauwerd voor een bijzonder sterke acteerprestatie. Een individuele prijs dus, maar laten we hierbij niet vergeten dat individuele acteurs vaak ook schitteren door het "weerwerk" van hun medespelers, en dat ze meestal hebben kunnen groeien in hun toneelvereniging. Dus zo'n trofee is toch altijd ook een beetje een prijs voor de groep.

Hier volgen de vijf nominaties, in volgorde van opvoering.

***

De eerste nominatie gaat naar **Sven Spreutels**, voor de rol van Karma in *Four drags and a funeral* bij Spot On.

Een productie met heel mooi samenspel tussen vier sterke drag queen acteurs. Sven speelt zijn rol met veel dynamiek en overtuiging. Hij beweegt zeer soepel en naturel – niet evident met zijn gigantische Karma-kapsel. Zijn mimiek en lichaamstaal zijn bijzonder expressief, zijn dictie is verzorgd. Niet zomaar een drag, want Sven slaagt erin ook diepte aan zijn personage te geven en toont ons een mens van vlees en bloed. Sven heeft bovendien een ongemeen juiste komische timing, en charmeert hiermee duidelijk het publiek.

Graag uw applaus voor Sven Spreutels.

***

De tweede nominatie is voor **Katrien Favoreel** voor de rol van Ginny in *Vijf lesbiennes eten een quiche* bij Toneel Heverlee.

Net als bij de vorige nominatie zien we hier ook chemie en veel spelplezier op de scène, dit keer tussen vijf sterke actrices. Katrien in haar rol van Ginny valt op door haar extra vinnigheid. Ze blijft continu in haar rol met subtiele mimiek en lichaamstaal, zonder te overdrijven. Prachtige taal, goede articulatie en intonatie met gevoel voor nuancering. De timing van Katrien zit perfect en ontlokt dan ook heel wat gelach in de zaal. Haar schranspartij waarbij ze in cartooneske stijl de laatste quiche "bespringt", is ronduit hilarisch.

Mogen wij een daverend applaus voor Katrien Favoreel?

***

De derde nominatie voor het Fiere-Margrietjuweel gaat naar **Dirk Blancke**, voor zijn rol van Michel in *De Waarheid* bij het Vaartteater.

Dirk levert hier een uitzonderlijke acteerprestatie. Hij speelt zijn rol met een tomeloze energie. Als de egocentrische bedrieger die zich luidkeels in de slachtofferrol wurmt, overtuigt hij in elke scène. Het hele stuk door blijft hij overdreven gesticuleren, nerveus over de scène stappend met expressieve mimiek, en dat terwijl hij moeiteloos, soms aan een hoog tempo,

maar steeds met veel nuance, zijn tekst debiteert en naadloos van de ene emotie naar de andere schakelt. De timing van de grappen zit perfect en de humor wordt met finesse gebracht. Dirk weet het publiek te boeien tot zijn laatste repliek.

Een warm applaus voor Dirk Blancke!

***

De vierde nominatie gaat naar **Guy Desmed**t voor zijn rol van Joris Van Gils in *Revue Ravage* bij Toneel Heverlee.

Guy gooit zich meteen vol vuur in het spel en kruipt in de huid van partijvoorzitter Joris van Gils. Hij brengt een genuanceerde en expressieve vertolking en toont een uitgebreid gamma van emoties. Met veel présence en bijzonder geloofwaardig steelt hij de verkiezingsshow. Ondanks de moeilijke akoestiek van de zaal, blijft hij zeer goed verstaanbaar dankzij zijn sterke dictie en juiste intonatie. Ook de zangprestatie verdient een pluim!

Graag een hartelijk applaus voor Guy Desmedt!

***

En de laatste nominatie is voor **Willemijn Devillé** voor de rol van Roza in *Sanseveria met peper* bij de Reynaertghesellen.

Willemijn draagt en stuurt het stuk. Ze vormt een geweldig tweespan met haar tegenspeler Tom Vanquathem, die trouwens ook erg goed acteert. Haar spel is natuurlijk en overtuigend, doorleefd en aandoenlijk, met een goede dosering van domheid, verwarring, boosheid en overdrijving, zonder de geloofwaardigheid van het geheel te ondermijnen. Haar tekstkennis is bewonderenswaardig, want het is geen sinecure om de talrijke loops van het verhaal in de juiste volgorde te debiteren. De mimiek van Willemijn is bijzonder expressief en gevarieerd, zonder dat het gemaakt overkomt. Haar intonatie en dictie zijn bovendien uitstekend.

Graag een enthousiast applaus voor Willemijn Devillé.

***

"SPECIALE VERMELDINGEN" 2025

Een eerste "speciale vermelding" gaat naar **Spot On**, voor de **kapsels en de grime** in de productie ***Four Drags and a Funeral***:

"De kapsels en grime in deze productie zijn ronduit verbluffend: tot in de kleinste details afgewerkt en visueel spectaculair, ze kleuren de personages en tillen ze naar een hoger niveau."

***

Een tweede "speciale vermelding" is voor het **Vaartteater**, voor het **decor** in de productie ***De kersentuin***:

"Een ogenschijnlijk eenvoudige kast ontvouwt zich tot een betoverende kersentuin in volle bloei, om vervolgens naadloos plaats te maken voor een treffend industrieel beeld."

***

Een derde "speciale vermelding" gaat naar **Levet Scone**, voor de **kostumering** in de productie ***Yvonne, prinses van Bourgondië***:

"Elk stuk, van zwevende rok tot bonte bontmantel en appeltjesrok, is een toonbeeld van creativiteit en vakmanschap, perfect afgestemd op de absurde en sprookjesachtige wereld van de voorstelling."

***

Campustoneel krijgt een "speciale vermelding" voor de bijzondere **locatie en het gebruik van de ruimte** in de productie ***Romeo + Juliet***:

"De trappen en galerij van het voormalige schoolgebouw worden op optimale wijze benut, waardoor de ruimte zelf actief meespeelt en bijdraagt aan de theatrale ervaring."

***

En de laatste "speciale vermelding" gaat naar **Campustoneel** voor de **bewerking van de tekst** in de productie ***re:macbeth***:

"Een indrukwekkende en trefzekere dissectie van Shakespeares Macbeth. Sober en puur, tegelijk artistiek en origineel. Een gelaagde en erg boeiende benadering van twee makers die het medium theater ten volle begrijpen."

***

21 juni 2025

De jury van de Leuvense Toneelprijzen

Elly Conings

Leen De Vreese

Marie Goossens

Jos Oleo

Roger Van Gompel

*